

Person, som skriver paa en Bog, der muligvis har Interesse for vedkommende Ministerium, saa tror jeg, at man godt kunde spare sig at bevilge Hæseunderstøttelser overhovedet, da man saa kunde tage det altsammen paa Kontorudgifterne for Ministerierne. Hvor kan det blive ministerielle og Kontorudgifter, at Kaptajn Leigh-Smith faar en Understøttelse for at skrive denne Bog om Landbrugskreditinstitutioner, som han udgiver formodentlig for sin private Regning? Det er vist en overmaade fortræffelig Bog, som vi alle kunne have Nytte af; men jeg tror for øvrigt ikke, at f. Eks. Finansministeriet har mere Nytte af den end f. Eks. Rigsdagsmændene.

Men, mine Herrer, de Spørgsmaal, som jeg hidtil har berørt, og navnlig de almindelige Spørgsmaal, som findes i Begyndelsen af Betænkningen, ere af den Slags Spørgsmaal, som kunne opstaa under enhver velordnet Statsusholdning, det er Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang en Overstridelse af en kalkulatorisk Post bør optages paa en Tillægsbevillingslov eller ikke, det er den Slags Ting, man kan disputere om under en hvilken som helst Statsforfatning og hvilken som helst Tilstand, og man kan være lige gode Venner, enten man har den ene eller den anden Opfattelse. Men jeg kommer nu til nogle Poster, som rigtignok gøre, at vi skilles, at vi ere saa uenige i Opfattelsen, som om vi ikke levede i samme Land. For medens vi paa de nævnte Punkter have et Statsregnskab, hvor Udgifterne ere afholdte paa Basis af en Finanslov, som er overensstemmende vedtagen af begge Rigsdagens Ting og stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, og som gælder for hele Statsusholdningen for Aaret 1894—95, og medens vi der have en Tillægsbevillingslov, som hjemler alle de Udgifter, der ere afholdte ud over de Udgifter, som ere hjemlede ved Finansloven, og medens vi altsaa der befinde os i lovlige og regelmæssige Tilstande, der, hvor alle ønske, at vi skulle være, saa se vi paa en Gang, at der kommer en Haand fra en anden Verden, griber ind og løber bort med 2½ Million Kr. Saa spørger man, hvorledes gaar det til? Vi troede, at vi levede i lovordnede Finanstilstande med Finanslove og Tillægsbevillingslove; men saa kommer paa en Gang den ærede daværende Krigsminister og løber bort med 2½ Million Kr. uden Spor af Bevilling paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven. Ja, jeg har dertil sagt, at lige overfor saadanne Tænmener staar min Forstand stille. Jeg hørte med Glæde, at den ærede Ordfører sagde,

at i Fjor havde man haabet, at den Slags Ting skulde man ikke se oftere; men desværre var Haabet forgæves. Og nu udtaler den ærede Ordfører, at man dog maa haabe, at det nu er sidste Gang; for Fremtiden skulde man blive fri for den Slags. Ja, hvis vi virkelig kunde stole paa, at dette Haab kunde gaa i Opfyldelse, hvis vi kunde være enige om, at den Slags Indbrud i ordnede Retstilstande skulde man ikke mere se her til Lands, saa behøvede vi ikke at tale mere herom. Men hvad er det, vi se for Øjeblikket? Vi se, at der gøres Forsøg paa at faa Grundloven ændret og fortolket paa en saadan Maade, at den Slags Ting ikke oftere skal ske. Men saa siger den højtærede Konsejlspræsident, som han har sagt i det andet Ting: Nej, en saadan Ændring vilde være at gøre Indgreb i den bestaaende Magtfordeling. Magtfordeling, det er Ordet. Magtfordeling, det vil sige, at en Krigsminister eller en hvilken som helst Minister kan gribe ind og tage 2½ Mill. Kr. og løbe bort med dem uden Bevilling, enten paa Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven. Og det er den Tilstand, som vi ikke skulde ud af! Vi ønske intet hellere end at faa det slaaet fast, at det ikke skal ske mere, men det ærede Ministerium synes at sige: Nej, naar vi ikke skulle have Lov til det, gør man Indgreb i den bestaaende Magtfordeling. Maa jeg gøre endnu en Bemærkning. Jeg har jo altsaa indstillet, at disse Beløb, som løbe op til lidt mere end 2,500,000 Kr., kunne ikke passere. Der er nu det mærkelige, at de Herrer Statsrevisorer Carstensen og Dinesen have foreslaaet, at det skal siges om dem, at de kunne passere, og det ærede Udvalgs Flertal siger, at det kan tiltræde Dinesens og Carstensens Indstillinger — nemlig, at det blandt andet med Hensyn til disse 2,500,000 Kr. skal siges: Kan passere; men naar vi saa komme til Indstillingen, har det ærede Flertal helt glemt, at det har sagt, at det tiltræder Dinesens og Carstensens Indstillinger, saa staar der ikke et Ord derom, men der staar blot, at Rigsdagen frastiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende. Det ærede Udvalgs Flertal burde udtrykkelig ved at fremhæve disse Ord: Kan passere, i alt Fald have antydet, at det var en Uregelmæssighed; nu er det ikke en Gang en Uregelmæssighed, nu er det den Slags Ting, man kan være udsat for i enhver god Husholdning, og som der ikke snakkes videre om. Spørgsmaalet er i øvrigt slet ikke, som den ærede Ordfører søgte at fremstille det. Spørgsmaalet er ikke, hvorvidt man billiger eller ikke billiger, at disse Penge ere udgivne